

ترجمه و شرح

نهاية الحكمة

علامه سید محمد حسین طباطبائی

جلد دوم

ویرایش دوم

علی شیروانی

تشکر و قدردانی

نگارنده برو خود فرض می‌داند که از دو دانشور فرزانه و
گران‌قدر آقایان: فیاضی و عشاقي تشکر و قدردانی
کند، که با بزرگواری تمام تعلیقات ارزشمند خویش بر
کتاب نهایة الحکمه را، که هنوز به زیور طبع آراسته
نشده، در اختیار وی قرار دادند، و موجب غنای هرچه
بیشتر این نوشتار گردیدند.

از خدای تعالی توفیقات روزافزون آن دو روحانی
بزرگوار را خواستارم.

۱۴۱۳ محرم ۲۵

علی شیروانی

فهرست مطالب

مرحله هشتم: علت و معلول

۲۱	فصل اول: در اثبات علیت و معلولیت و این که این دور «وجود» است
۲۱	اثبات علیت و معلولیت
۲۲	علیت و معلولیت تنها در «وجود» است
۲۴	تعریف علت و معلول
۲۵	مجعلول همان وجود معلول است
۲۸	نتایج بحث
۲۸	فقر و وابستگی حقیقتاً از آن وجود معلول است
۳۰	وجود معلول عین فقر و ربط به علت است
۳۳	فصل دوم: اقسام علت
۳۳	علت تام و علت ناقص
۳۴	علت واحد و کثیر
۳۵	علت بسیط و مرکب
۳۵	علت قریب و بعید
۳۶	علت داخلی و علت خارجی
۳۷	علل حقيقی و علل مُعدّ
۴۶	فصل سوم: وجوب وجود معلول در ظرف وجود علت و وجوب وجود علت...

۴۶	اثبات و جوب وجود معلول در ظرف وجود علت تامه
۵۰	یک اشکال به دلیل دوم
۵۱	پاسخ به اشکال فوق
۵۳	بررسی نظریه پارهای از متکلمان درباره نسبت میان فعل و فاعل مختار
۵۵	ناسازگاری قانون ضرورت معلول در مقابل علت تامه با اختیار خدای متعال و حدوث...
۵۷	معنای مختار بودن خدای متعال
۵۸	حدوث زمانی عالم، محال است
۵۹	چاره جویی های متکلمان برای دفع اشکال از حدوث زمانی عالم
۶۱	نقل و نقد آرای متکلمان درباره فاعل مختار
۷۰	بررسی این نظریه که علت وجود اشیا «اراده واجب» است
۷۱	اثبات و جوب وجود علت در ظرف وجود معلول
۷۲	یک اشکال
۷۳	پاسخ به اشکال فوق
۷۳	سه برهان برای اثبات نیازمندی معلول به علت در بقا و ادامه هستی اش
۷۶	صحت فعل مشروط به مسیوق بودن آن به عدم نیست
۸۰	فصل چهارم: از علت واحد تنها معلول واحد صادر می شود
۸۱	برهان قاعدة «الواحد»
۸۲	قاعدۀ «الواحد» منافاتی با قدرت مطلقۀ خداوند ندارد
۸۳	فروع قاعدة «الواحد»
۹۰	فصل پنجم: محال بودن دور و تسلیل در علل
۹۰	محال بودن دور
۹۱	محال بودن تسلیل
۹۳	برهان نخست بر محال بودن تسلیل در ناحیۀ علت‌ها
۹۴	برهان دوم

۹۷	برهان سوم
۹۹	تبیه نخست: بررسی برهان‌های تسلسل در سلسله معلول‌های نامتناهی
۱۰۲	تبیه دوم: مروری دوباره بر شروط تسلسل
۱۰۴	تبیه سوم: ادله امتناع تسلسل در همه اقسام علل
۱۰۸	فصل ششم: علت فاعلی
۱۱۵	فصل هفتم: اقسام علت فاعلی
۱۲۱	فاعل بالجبر و فاعل بالعنایه دو قسم مستقل نیستند
۱۲۹	فصل هشتم: مؤثر حقیقی فقط خداست
۱۳۲	بیانی دیگر
۱۳۲	مقایسه نظر نخست با نظر دوم
۱۳۵	فصل نهم: فاعل تام، پیش از فعل خود و قوی تر از آن است
۱۳۵	قوی تر بودن وجود فاعل تام نسبت به فعلش
۱۳۶	تقدّم وجود فاعل بر فعلش
۱۴۰	فصل دهم: امکان ندارد شیء بسیط هم فاعل باشد و هم قابل
۱۴۰	بیان آرای حکما
۱۴۱	دلیل تفصیل در مسئله مورد بحث
۱۴۲	بررسی ادله مشهور حکما بر نظریه مختار خود
۱۴۵	بررسی دلیل حکمای متاخر
۱۵۳	فصل یازدهم: علت غایی و اثبات آن
۱۵۳	در هر حرکتی دو کمال وجود دارد
۱۵۴	رابطه وجودی غایت حرکت با حرکت
۱۵۵	رابطه غایت حرکت با محرك و متحرک
۱۵۵	اثباتات علت غایی در حرکت‌های عرضی طبیعی
۱۵۷	اثباتات علت غایی در حرکت‌های عرضی ارادی

- ۱۵۷ اثبات علت غایی در حرکت‌های جوهری
- ۱۵۸ اثبات علت غایی در جوهرهای مجرد
- ۱۶۰ نتایج بحث
- ۱۶۰ امر اول: غایی فعل کاهی متحدد با فعل است و گاهی مغایر با آن می‌باشد
- ۱۶۰ امر دوم: تقدیر وجود علمی غاییت بر فعل در فاعل‌های علمی
- ۱۶۳ امر سوم: غایت همیشه مربوط به فاعل است
- ۱۶۷ تنبیه: بررسی سخن اشاعره و معترضه درباره علت غایی در افعال الهی
- ۱۷۱ خدای متعال غایت همه غاییات است
- ۱۷۶ فصل دوازدهم: کارهای گزاف و آن‌چه به قصد ضروری، عادت و مانند...
- ۱۷۶ مبادی سه‌گانه افعال ارادی
- ۱۷۹ غاییت‌های هر یک از مبادی فعل اختیاری
- ۱۸۰ صورت‌های گوناگون مبدأ علمی
- ۱۸۰ همه مبادی فعل اختیاری دارای غایت می‌باشند
- ۱۸۱ حضور صورت خیالی غایت منافقاتی با غفلت از آن ندارد
- ۱۸۲ غایت فکری در افعال عبث
- ۱۸۴ فقدان غایت در افعال باطل
- ۱۸۵ جایگاه هر یک از مبادی فعل ارادی
- ۱۸۷ افعال مجردات تمام فاقد مبدأ شوقي است
- ۱۹۲ فصل سیزدهم: بطلان اتفاق
- ۱۹۲ بیان اصطلاح گوناگون «اتفاق»
- ۱۹۴ نظریه قائلان به اتفاق
- ۱۹۴ بروزی نظریه «اتفاق»
- ۱۹۸ نظریه ذی مقاطیس (دمکریتس)
- ۲۰۰ نظریه ابیاذقلس (امپدکلس)

۲۰۲	ادله انباذ قلس بر اتفاقی بودن پیدایش مرکبات
۲۰۶	حاصل سخن
۲۱۰	فصل چهاردهم: علت مادی و صوری
۲۱۲	سه دلیل بر عدم انحصار علت، در علت مادی
۲۱۵	صورت اخیر شیء مالک همه آثار آن است
۲۱۶	نحوه ترکیب میان ماده و صورت
۲۱۹	فصل پانزدهم: علت جسمانی
۲۱۹	آثار علت‌های جسمانی متناهی است
۲۲۰	تأثیر علت‌های جسمانی مشروط به برقراری وضع خاصی است

مرحله نهم: قوه و فعل

۲۲۶	مقدمه
۲۳۱	فصل اول: هر حادث زمانی مسبوق به قوه وجود است
۲۳۱	اثبات این‌که هر حادث زمانی مسبوق به قوه وجود است
۲۳۳	اثبات این‌که هر حادث زمانی مسبوق به ماده است
۲۳۳	ویژگی‌های ماده حامل قوه
۲۳۵	نتایج بحث
۲۴۰	فصل دوم: بیانی دیگر در معنای وجود بالقوه وجود بالفعل شیء...
۲۴۱	میان قابل و مقبول یک نسبت عینی و خارجی وجود دارد
۲۴۲	ظرفین نسبت باید در ظرف وجود نسبت موجود باشند
۲۴۳	اتحاد میان قابل و وجود ضعیف مقبول وجود شدید آن
۲۴۶	انطباق تعریف حرکت بر وجود واحدی که قوه و فعل در آن باهم آمیخته‌اند
۲۴۷	نتایج بحث
۲۵۰	فصل سوم: توضیح بیشتر درباره تعریف حرکت و مقومات حرکت

۲۵۱	تعريف حركة تزد ارسسطو
۲۵۳	مقومات حركة
۲۵۷	فصل چهارم: اقسام تغیر
۲۵۷	خروج از قوه به فعل توأم با نوعی تغیر است
۲۵۸	تغیر تدریجی و تغیر دفعی
۲۵۹	هیچ تغیری بدون حركة تحقق نمی یابد
۲۶۰	حركة توسيعی و حركة قطعی
۲۶۲	توضیح بیشتر درباره حركة توسيعی و حركة قطعی
۲۶۴	وجود حركة توسيعی و حركة قطعی در خارج
۲۶۴	تصویر پنداری حركة
۲۶۷	فصل پنجم: مبدأ حركة و منتهای آن
۲۶۷	انقسام بالقوه حركة به اجزای کوچک تر
۲۶۸	انقسام حركة به اجزای کوچک تر حد یقظ ندارد
۲۶۹	مبدأ و منتهای حركة
۲۷۴	فصل ششم: مسافت حركة
۲۷۴	معنای وقوع حركة در مقوله
۲۷۷	تشکیک در عرضیات است، نه در اعراض
۲۷۸	معنایی دیگر برای وقوع حركة در مقوله
۲۷۸	خلاصه سخن
۲۸۲	فصل هفتم: مقولاتی که حركة در آنها روی می دهد
۲۸۲	حركة کیفی
۲۸۳	حركة کمی
۲۸۵	حركة در آین [= حركة مکانی]
۲۸۵	حركة وضعی

۲۸۶	ادله فلسفه بر عدم وقوع حرکت در مقوله‌های دیگر
۲۸۹	بررسی ادله یادشده
۲۹۵	فصل هشتم: تبیین حرکت جوهری و اشاره به فروع آن
۲۹۵	دلیل اول بر وقوع حرکت در جوهر
۲۹۸	تجییه حرکت اعراض نزد منکران حرکت جوهری
۳۰۳	دلیل دوم بر وقوع حرکت در جوهر
۳۰۴	نتایج بحث
۳۰۴	نتیجه نخست: وحدت صورت‌های جوهری وارد بر ماده
۳۰۷	نتیجه دوم: حرکت عمومی اعراض به تبع حرکت جوهر
۳۰۹	دو اشکال به امکان تحقق «حرکت در حرکت»
۳۱۰	پاسخ به اشکالات یادشده
۳۱۲	نتیجه سوم: سراسر عالم ماده یک حقیقت واحد و گذرا است
۳۱۶	فصل نهم: موضوع حرکت
۳۱۶	دلیل لزوم موضوع در هر حرکت
۳۱۸	موضوع حرکت در حرکت‌های طولی و عرضی
۳۲۱	نتایج بحث
۳۲۱	نتیجه نخست: حرکت بسیط و حرکت مركب
۳۲۲	نتیجه دوم: حرکت نزولی هرگز روی نمی‌دهد
۳۲۳	نتیجه سوم: هر حرکتی دارای بدایت و نهایت است
۳۲۷	فصل دهم: محرك یا فاعل حرکت
۳۲۷	محرك در حرکت جوهری
۳۲۸	محرك در حرکت‌های عرضی در عرض لازم
۳۲۹	محرك در حرکت‌های عرضی در عرض مفارق
۳۳۴	فصل یازدهم: زمان

۳۳۴	اثبات زمان به عنوان کم متصل غیر قار	
۳۳۶	نتایج بحث	
۳۳۶	نتیجه نخست: هر حرکتی زمانی و پیزه خود دارد	
۳۳۷	نتیجه دوم: نسبت زمان به حرکت نسبت معین به مبهم است	
۳۳۸	نتیجه سوم: پی در پی در آمدن «آنات» محال است	
۳۳۹	نتیجه چهارم: نحوه ارتباط اشیا با زمان گوناگون است	
۳۴۱	نتیجه پنجم: زمان جزء تخصیص و جزء آخرین ندارد	
۳۴۱	نتیجه ششم: چیزی بر زمان تقدم زمانی ندارد	
۳۴۲	نتیجه هفتم: حرکت مشترک و ماده مشترک در جهان مادی	
۳۴۳	یادآوری: توضیحی درباره «دهر» و «سرمهد»	
۳۴۷	فصل دوازدهم: معنای سرعت و بُطْو [= تنید و کندی]	
۳۴۷	اصطلاحات گوناگون سرعت	
۳۴۸	سرعت و بُطْو دو مفهوم نسبی و غیر متقابل‌اند	
۳۵۳	فصل سیزدهم: سکون	
۳۵۳	مفهوم سکون و نسبت میان سکون و حرکت	
۳۵۴	سکون مطلق مصدق ندارد	
۳۵۹	فصل چهاردهم: اقسام حرکت	
۳۶۰	سخنی در پایان	
۳۶۰	بحشی درباره قوه به معنای مبدأ فعل	
۳۶۱	نقد تعریف متكلمان از قدرت	
۳۶۲	نقد برخی از سخنان متكلمان درباره «قدرت»	

مرحله دهم: سبق و لحق، و قدم و حدوث

۳۷۰	فصل اول: سبق و لحق

۳۷۰	۱- تقدم و تأخیر رتبی
۳۷۲	رابطه تقدم و تأخیر با مسئله تشکیک
۳۷۲	۲- تقدم و تأخیر به شرف
۳۷۳	۳- تقدم و تأخیر زمانی
۳۷۴	۴- تقدم و تأخیر طبیعی
۳۷۵	۵- تقدم و تأخیر علی
۳۷۵	۶- تقدم و تأخیر به تجوهر
۳۷۶	۷- تقدم و تأخیر دهری
۳۷۷	۸- تقدم و تأخیر به حقیقت و مجاز
۳۷۷	۹- تقدم و تأخیر به حق
۳۸۲	فصل دوم: ملاک سبق و لحق در هر یک از اقسام آن
۳۸۲	ملاک تقدم و تأخیر رتبی
۳۸۳	ملاک تقدم و تأخیر به شرف
۳۸۴	ملاک تقدم و تأخیر زمانی
۳۸۴	ملاک تقدم و تأخیر طبیعی
۳۸۵	بررسی نظریه شیخ اشراق در باره ارجاع تقدم زمانی به تقدم طبیعی
۳۸۷	ملاک تقدم و تأخیر علی
۳۸۷	ملاک تقدم و تأخیر به تجوهر
۳۸۸	ملاک تقدم و تأخیر دهری
۳۸۸	ملاک تقدم و تأخیر به حقیقت
۳۸۹	ملاک تقدم و تأخیر به حق
۳۹۲	فصل سوم: معیت [= باهمی]
۳۹۲	تعریف معیت
۳۹۳	اقسام معیت

۳۹۷	فصل چهارم: معنای حدوث و قدم و اقسام آن
۳۹۷	معنای عربی حدوث و قدم
۳۹۸	اصطلاح فلسفی حدوث و قدم
۴۰۱	فصل پنجم: حدوث و قدم زمانی
۴۰۴	یادآوری
۴۰۷	فصل ششم: حدوث و قدم ذاتی
۴۰۷	اثبات حدوث ذاتی ممکنات
۴۰۹	بیانی دیگر برای حدوث ذاتی ممکنات
۴۱۰	دو نکته
۴۱۲	فصل هفتم: حدوث و قدم به حق
۴۱۵	فصل هشتم: حدوث و قدم دهri
۴۱۶	رفع یک توهیم